II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA COMISIEI

din 11 octombrie 2007

privind rețeaua electronică de mecanisme oficial desemnate pentru stocarea centralizată a informațiilor reglementate prevăzută în Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului

[notificată cu numărul C(2007) 4607]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/657/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 211 a doua liniuță,

întrucât:

(1) Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE [1] prevede o mai bună organizare la nivel comunitar a accesului investitorilor la informațiile referitoare la emitenți, în scopul de a promova în mod activ integrarea piețelor europene de capital.

(2) Directiva 2004/109/CE prevede obligația autorităților competente ale statelor membre de a stabili orientări în scopul facilitării accesului publicului la informațiile care trebuie publicate în conformitate cu Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) [2], cu Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care urmează să fie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE [3] și cu Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului, precum și în scopul creării unei rețele electronice unice (denumită în continuare „rețeaua electronică") sau a unei platforme de rețele electronice între statele membre care să facă legătura între diferitele mecanisme desemnate la nivel național pentru stocarea acestor informații (denumite în continuare „mecanismele de stocare").

(3) În cadrul Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CERVM), instituit prin Decizia 2001/527/CE a Consiliului [4], autoritățile competente din statele membre au adoptat, la 30 iunie 2006, un aviz adresat Comisiei, în care și-au exprimat preferința pentru o rețea electronică de bază de conectare a mecanismelor de stocare. O astfel de rețea ar putea fi accesată printr-o interfață comună care să conțină o listă a tuturor companiilor listate în cadrul Comunității și care ar redirecționa utilizatorul spre site-ul mecanismului de stocare relevant. Datele relevante ar rămâne astfel stocate la nivel național, fără a fi necesară crearea unei infrastructuri comune care să copieze toate aceste informațiile relevante și care ar genera costuri suplimentare excesive.

(4) În acest stadiu, se impune prevederea unor standarde de aplicare voluntare care să ofere mecanismelor de stocare flexibilitatea necesară adaptării la funcționarea rețelei electronice.

(5) Este de dorit ca mecanismele de stocare să poată fi interconectate în mod electronic, astfel încât investitorii și părțile interesate să poată obține cu ușurință informații financiare cu privire la societățile listate pe piața comunitară. Crearea rapidă a unei astfel de rețele electronice ar necesita aplicarea unor condiții de bază, precum cele sugerate de către autoritățile competente din statele membre. O rețea de bază ar trebui, de asemenea, să permită oferirea de servicii de valoare adăugată investitorilor.

[1] JO L 390, 31.12.2004, p. 38.
[2] JO L 96, 12.4.2003, p. 16.
[3] JO L 345, 31.12.2003, p. 64.
[4] JO L 191, 13.7.2001, p. 43.

(6) În scopul facilitării accesului investitorilor la informațiile financiare privind societățile listate, mecanismele de stocare ar trebui să conțină, pe cât posibil, informații financiare conexe publicate de emitenți în conformitate cu alte dispoziții comunitare sau naționale.

(7) În vederea asigurării unei lansări eficiente a rețelei electronice, autorităților competente din statele membre ar trebui să li se solicite, în cadrul CERVM și în strânsă colaborare cu mecanismele de stocare, pregătirea unui acord de administrare a rețelei, care să prevadă condițiile esențiale privind crearea, funcționarea și finanțarea acesteia și, în special, desemnarea unui organism însărcinat cu gestionarea zilnică a rețelei.

(8) Este important ca mecanismele de stocare să își păstreze libertatea de stabilire a propriei politici de prețuri, astfel încât să le fie garantată viabilitatea financiară. În același timp, politica lor de prețuri nu ar trebui să creeze discriminări între utilizatorii rețelei electronice și cei care au acces la mecanismul de stocare la nivel național.

(9) Este necesară stabilirea unor standarde minime de calitate privind stocarea la nivel național a informațiilor reglementate pentru a asigura funcționarea adecvată a rețelei electronice și a garanta utilizatorilor respectivei rețele accesul la servicii comparabile în cadrul Comunității. Este important ca mecanismul de stocare să asigure un nivel suficient de securitate în ceea ce privește comunicarea, stocarea și accesul la informații. Este totodată importantă instituirea unor sisteme care să garanteze fiabilitatea sursei și a conținutului informațiilor înregistrate de mecanismul de stocare. Mecanismele de stocare ar trebui să prevadă utilizarea unor formate și modele prestabilite adecvate, în scopul de a facilita etichetarea electronică automată, marcarea datei și a orei și prelucrarea ulterioară a informațiilor înregistrate. În plus, pentru a facilita accesul la informațiile stocate de către utilizatorii finali, ar trebui create instrumente adecvate de căutare și de oferire de asistență tehnică. În vederea asigurării coerenței sistemului, standardele ar trebui să fie, pe cât posibil, identice, atât în ceea ce privește mecanismele de stocare incluse în rețea, cât și organismul însărcinat cu gestionarea zilnică a platformei de rețea.

(10) Este evidentă necesitatea unei abordări progresive pentru a garanta că rețeaua electronică a mecanismelor de stocare va fi în măsură să răspundă așteptărilor pe termen lung ale emitenților și investitorilor, în special posibilitatea de a dispune de un ghișeu unic virtual pentru accesarea informațiilor financiare publicate de societățile listate. Prin urmare, este necesară analizarea unor soluții posibile de consolidare viitoare a acestei rețele. În vederea asigurării coerenței cu condițiile inițiale de creare a rețelei, respectivele soluții ar trebui analizate de către autoritățile competente ale statelor membre, în cadrul CERVM. Aceasta ar trebui să includă cel puțin o analiză a posibilității de a conecta această rețea electronică cu cea creată de registrele naționale ale societăților reglementate de prima Directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în sensul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților [1].

(11) Statelor membre ar trebui să li se solicite transmiterea către Comisie a informațiilor relevante, astfel încât aceasta din urmă să realizeze o monitorizare strictă a situației și să evalueze necesitatea luării unor măsuri viitoare, inclusiv posibilitatea de adoptare a unor măsuri de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE,

RECOMANDĂ:

CAPITOLUL I

OBIECT

1. Obiectivul prezentei recomandări este de a încuraja statele membre să garanteze luarea măsurilor necesare realizării unei interconectări eficiente a mecanismelor oficial desemnate pentru stocarea centralizată a informațiilor reglementate, astfel cum se menționează la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE (denumită în continuare „mecanismul de stocare"), într-o rețea electronică unică în cadrul Comunității, astfel cum se prevede la articolul 22 alineatul (1) paragraful al doilea litera (b) din directiva în cauză (denumită în continuare „rețeaua electronică").

CAPITOLUL II

REȚEAUA ELECTRONICĂ

2. Acordul privind administrarea rețelei electronice

2.1. Statele membre ar trebui să faciliteze etapa inițială de creare și dezvoltare a rețelei electronice prin conferirea autorităților competente menționate la articolul 24 din Directiva 2004/109/CE a unui mandat privind pregătirea, în cadrul Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CERVM), instituit prin Decizia 2001/527/CE, a unui acord privind administrarea rețelei electronice (denumit în continuare „acordul de administrare"). Pregătirea respectivului acord ar trebui să țină seama într-o mare măsură de mecanismele de stocare.

Le revine statelor membre sarcina de a desemna entitatea împuternicită să încheie acordul în cauză. În acest sens, acestea ar trebui să ia în considerare atribuțiile respective ale mecanismelor de stocare, ale autorităților competente sau ale altor entități corespunzătoare.

[1] JO L 65, 14.3.1968, p. 8. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/99/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 137).

2.2. Acordul de administrare ar trebui să abordeze cel puțin următoarele aspecte:

(a) crearea unei platforme de rețea;

(b) condițiile de participare la rețeaua electronică;

(c) consecințele nerespectării condițiilor de participare și modalități de garantare a respectării acestor condiții;

(d) desemnarea unui organism însărcinat cu gestionarea zilnică a platformei de rețea, precum și condițiile aferente acestei activități;

(e) procedura de luare a deciziilor cu privire la activitățile de modernizare a rețelei electronice, care ar trebui să ia în considerare, după caz, opiniile tuturor părților interesate, inclusiv cele ale utilizatorilor finali;

(f) condițiile de finanțare;

(g) sistemul de soluționare a litigiilor;

(h) procedura de modificare a acordului.

2.3. Statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că mecanismele de stocare respectă dispozițiile acordului de administrare.

3. Condiții privind interoperabilitatea tehnică a rețelei electronice

Rețeaua electronică, creată în temeiul acordului de administrare, ar trebui să ofere, cel puțin:

(a) un server central de aplicații și o bază de date centralizată care să conțină o listă a tuturor emitenților, cu o interfață comună și care să permită, în cazul fiecărui emitent, conectarea utilizatorului final la mecanismul de stocare care deține informații reglementate cu privire la respectivul emitent;

(b) un punct de acces unic pentru utilizatorii finali, activat fie la nivel central, fie la nivelul fiecărui mecanism de stocare;

(c) un repertoriu de limbi de interfață, aflat la dispoziția utilizatorilor finali în cadrul punctului de acces unic, care să conțină limbile de comunicare acceptate la nivel național de către mecanismele de stocare participante la rețeaua electronică;

(d) acces la toate documentele disponibile la nivel național în cadrul mecanismelor de stocare participante la rețeaua electronică, inclusiv, atunci când acestea sunt disponibile, informațiile publicate de către emitenți în conformitate cu Directiva 2003/6/CE, cu Directiva 2003/71/CE și cu alte acte comunitare sau cu legislația națională;

(e) posibilitatea utilizării ulterioare, după caz, a informațiilor accesibile prin intermediul rețelei electronice.

4. Tarife de acces la informațiile incluse în rețeaua electronică

4.1. Mecanismele de stocare ar trebui să dispună de posibilitatea de stabilire a propriei politici de prețuri. Cu toate acestea, politica de prețuri a acestora nu trebuie să creeze discriminări între utilizatorii finali care au acces la informațiile proprii în mod direct, prin intermediul punctului de acces național, și utilizatorii care au acces indirect la informații, prin intermediul punctului de acces unic din cadrul rețelei electronice.

4.2. Mecanismele de stocare ar trebui să prevadă posibilitatea acordării de acces gratuit investitorilor sau părților interesate la informațiile reglementate, cel puțin pentru o anumită perioadă de la transmiterea de către emitent a respectivelor informații.

4.3. Punctele 4.1 și 4.2 nu se referă la furnizarea de servicii de valoare adăugată de către mecanismele de stocare sau de către orice terț care utilizează informațiile accesibile prin intermediul rețelei electronice.

CAPITOLUL III

STANDARDE MINIME DE CALITATE

Secțiunea 1

Generalități

5. Statele membre ar trebui să se asigure că mecanismele de stocare participante la rețeaua electronică respectă standarde echivalente cu modelele de standarde prevăzute în prezentul capitol.

De asemenea, statele membre ar trebui să se asigure că organismul menționat la punctul 2.2 litera (d), desemnat în conformitate cu acordul de administrare, respectă standardele prevăzute în secțiunile 2 și 3.

6. Statele membre ar trebui să garanteze că standardele care se aplică în cazul emitenților menționați la articolul 2 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2004/109/CE se aplică și în cazul persoanelor care au solicitat admiterea la tranzacționarea pe o piață reglementată fără consimțământul emitentului, astfel cum se precizează la articolul 21 alineatul (1) din directiva menționată anterior.

Secțiunea 2

Securitate

7. Securitatea comunicării

7.1. Mecanismul de stocare ar trebui să dispună de dispozitive fiabile de garantare a securității mijloacelor de comunicare utilizate pentru conectarea emitentului la mecanism, precum și să garanteze fiabilitatea originii informațiilor înregistrate.

7.2. Din motive de securitate, mecanismul de stocare ar trebui să poată limita numărul de mijloace de comunicare utilizate, dar ar trebui să dispună, cel puțin, de capacitatea de a primi înregistrări electronice prin intermediul unui sistem accesibil emitentului.

În orice situație, mijloacele de comunicare utilizate trebuie să fie ușor accesibile, utilizate în mod curent și disponibile pe scară largă la un preț redus.

8. Integritatea informațiilor reglementate stocate

8.1. Mecanismul de stocare ar trebui să stocheze informațiile într-un format electronic fiabil și ar trebui să dispună de dispozitive de securitate adecvate destinate reducerii la minimum a riscurilor de corupere a datelor și de acces neautorizat.

8.2. Acesta ar trebui să se asigure că informațiile reglementate pe care le deține, astfel cum au fost transmise de emitent, sunt complete și că, pe perioada stocării, conținutul acestor informații nu poate fi modificat.

În cazul în care mecanismul de stocare acceptă transmiterea de informații prin intermediul altor mijloace de comunicare decât cele electronice, acesta ar trebui să se asigure că, la convertirea documentelor în format electronic, conținutul informațiilor rămâne complet și nemodificat, conform cu originalul transmis de emitentul acestora.

8.3. Informațiile transmise mecanismului de stocare și prezentate nu ar trebui divulgate în afara respectivului mecanism. În cazul în care este necesară introducerea unor informații suplimentare sau a unei modificări, respectiva informație ar trebui să precizeze informația pe care o modifică și să indice faptul că este vorba de un corrigendum sau un addendum.

9. Validare

9.1. Mecanismul de stocare ar trebui să poată fi în măsură să valideze informațiile înregistrate, adică să poată genera o verificare automată a documentelor în scopul de a analiza conformitatea tehnică cu standardele impuse, precum și integritatea și exactitatea formatului acestora.

9.2. Respectivul mecanism ar trebui să conțină sisteme de detectare a întreruperilor transmisiei electronice și să solicite expeditorului retransmiterea datelor nerecepționate.

10. Acces fiabil la servicii

10.1. Mecanismul de stocare ar trebui să dispună de sisteme de securitate care să asigure emitenților și utilizatorilor finali acces neîntrerupt la serviciile sale, 24 de ore pe zi și 7 zile pe săptămână.

Fiecare mecanism de stocare ar trebui să își stabilească propriile cerințe, pe baza caracteristicilor sistemelor sale și a condițiilor specifice conform cărora funcționează.

Capacitatea sistemelor, respectiv capacitatea serverelor și a lungimii de bandă disponibile, ar trebui să fie suficient de ample pentru a face față necesităților previzibile din partea emitenților, în ceea ce privește transmiterea informațiilor, și a celor ale utilizatorilor finali, în ceea ce privește informațiile stocate.

10.2. Mecanismul de stocare ar trebui să fie în măsură să blocheze, pe perioade scurte, accesul la sistemele sale atunci când acest lucru este necesar pentru efectuarea lucrărilor obișnuite de întreținere sau pentru modernizarea serviciilor sale. În măsura posibilului, aceste întreruperi ar trebui anunțate din timp.

11. Acceptarea derogărilor și recuperare

Mecanismul de stocare ar trebui să dispună de un dispozitiv de evaluare care să analizeze, să acorde sau să refuze acordarea de derogări în caz de înregistrări efectuate cu întârziere, datorate problemelor tehnice ale mecanismului de stocare și transmiterilor nestandardizate. Mecanismul ar trebui să dispună totodată de instrumente de recuperare care să le permită emitenților să utilizeze alte dispozitive de transmitere decât cel stabilit, atunci când acesta nu funcționează. Cu toate acestea, emitentului ar trebui să îi revină obligația de a retransmite informațiile prin intermediul dispozitivului principal, odată ce acesta este repus în funcțiune.

12. Sisteme de rezervă

12.1. Mecanismul de stocare ar trebui să dispună de autonomie tehnică și de capacități de rezervă suficiente pentru a-și menține și restabili serviciile în decursul unei perioade rezonabile de timp.

12.2. Fiecare mecanism de stocare va trebui să evalueze natura acestor sisteme de rezervă, ținând seama de caracteristicile specifice ale sistemelor existente.

Secțiunea 3

Fiabilitatea sursei informațiilor

13. Fiabilitatea sursei informațiilor și autenticitatea acesteia

13.1. Mecanismul de stocare ar trebui să dispună de sisteme adecvate care să garanteze fiabilitatea sursei informațiilor înregistrate. Mecanismele de stocare ar trebui să garanteze faptul că informațiile pe care le primesc provin dintr-o sursă autentică. De asemenea, acestea ar trebui să verifice dacă toate informațiile financiare reglementate pe care le primesc în mod direct provin de la persoana sau entitatea căreia îi revine obligația de a le transmite sau de la o persoană sau entitate autorizată să acționeze în numele acesteia.

13.2. Mecanismul de stocare ar trebui să poată confirma pe cale electronică primirea documentelor. De asemenea, acesta ar trebui fie să confirme validitatea informațiilor transmise, fie să le refuze în mod justificat și ar trebui să dispună de o funcție de „nerespingere".

14. Autentificarea utilizatorului

Mecanismul de stocare ar trebui să dispună de mecanisme de securitate concepute astfel încât să determine validitatea sursei informațiilor sau un mijloc de verificare a unei autorizații individuale de transmitere a unor informații specifice. Respectivul mecanism ar trebui să poată impune utilizarea semnăturilor digitale, a codurilor de acces sau a oricăror altor măsuri corespunzătoare care să confere un nivel de siguranță adecvat.

15. Necesitatea garantării integrității conținutului informațiilor reglementate

Mecanismul de stocare ar trebui să garanteze lipsa oricăror riscuri semnificative de corupere sau de modificare, în mod involuntar sau intenționat, a informațiilor originale, precum și recunoașterea oricărui tip de modificare.

Secțiunea 4

Înregistrarea timpului

16. Etichetare electronică, marcarea datei și a orei

16.1. Mecanismul de stocare ar trebui să dispună de mijloace de etichetare automată a înregistrărilor electronice și de marcare a datei și a orei.

16.2. Acesta ar trebui să dispună de posibilitatea de a impune transmiterea informațiilor în formate și modele prestabilite, care să permită utilizarea unei tehnologii de prelucrare automată a datelor.

Cu toate acestea, în cazul impunerii unor anumite formate, mecanismul de stocare ar trebui să utilizeze sisteme deschise de transmitere a informațiilor și trebuie să accepte, cel puțin:

(a) formate de fișiere și protocoale de transmisie care nu sunt brevetate și care nu impun utilizarea unor aplicații informatice unice;

(b) formate de brevete utilizate în mod obișnuit și acceptate pe scară largă.

În cazul impunerii unor modele prestabilite, mecanismul de stocare ar trebui să garanteze că acestea sunt ușor accesibile și, după caz, conforme cu cele utilizate la transmiterea acelorași informații reglementate către autoritatea competentă.

16.3. La includerea în mecanismul de stocare, informațiile ar trebui să fie însoțite de marcarea datei și a orei, indiferent dacă respectivele informații au fost deja verificate de autoritatea competentă (control *ex ante*) sau dacă acest control va fi efectuat după înregistrarea informațiilor în cadrul mecanismului de control (control *ex post*).

Secțiunea 5

Facilități de acces pentru utilizatorii finali

17. Prezentarea informațiilor

În momentul prezentării serviciilor sale către utilizatorii finali, mecanismul de stocare ar trebui să facă distincția între informațiile financiare reglementate înregistrate în temeiul unei cerințe legale și orice serviciu suplimentar de valoare adăugată furnizat de respectivul mecanism de stocare.

18. Regim lingvistic

18.1. Mecanismul de stocare ar trebui să înregistreze și să faciliteze accesul la toate versiunile lingvistice disponibile ale informațiilor transmise de emitent. Cu toate acestea, conferirea accesului la toate versiunile lingvistice nu înseamnă obligativitatea mecanismului de stocare de a traduce informațiile în alte limbi decât cele transmise de emitent.

18.2. Instrumentele de căutare de care dispune mecanismul de stocare ar trebui să fie disponibile în limba acceptată de autoritățile competente din statul membru de origine și cel puțin într-o limbă utilizată în mod obișnuit în domeniul finanțelor internaționale.

19. Accesibilitate tehnică

19.1. Mecanismul de stocare ar trebui să utilizeze sisteme deschise de acces la informațiile stocate. Acesta ar trebui să garanteze că sistemele pe care le proiectează permit sau ar putea permite interoperabilitatea tehnică cu alte mecanisme de stocare în cadrul aceluiași stat membru sau în alte state membre.

19.2. Utilizatorii finali ar trebui să aibă acces la informațiile înregistrate de mecanismul de stocare de îndată ce acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, ținând seama de structurile și modalitățile de funcționare ale respectivului mecanism. Acesta nu ar trebui să întârzie în mod intenționat acest proces.

19.3. Mecanismul de stocare ar trebui să asigure utilizatorilor finali acces continuu la toate informațiile reglementate stocate, conform condițiilor descrise la punctul 10.

19.4. De asemenea, acesta ar trebui să le ofere utilizatorilor servicii de asistență tehnică. Nivelul de asistență tehnică furnizată de fiecare mecanism de stocare ar trebui stabilit la nivel național.

20. Formatul informațiilor care pot fi accesate de utilizatorii finali

20.1. Informațiile reglementate deținute de mecanismul de stocare ar trebui prezentate într-un format care să le permită utilizatorilor să vizualizeze, să descarce și să tipărească în mod direct, de oriunde s-ar afla, conținutul integral al respectivelor informații. Cu toate acestea, accesul la informațiile reglementate nu implică faptul că mecanismul de stocare trebuie să furnizeze exemplarele tipărite ale respectivelor informații.

20.2. Respectivul mecanism ar trebui să le permită utilizatorilor finali să caute, să solicite și să consulte informațiile reglementate stocate.

20.3. Mecanismul de stocare ar trebui să înregistreze suficiente informații de referință aferente informațiilor reglementate pe care le primește. Printre aceste informații de referință ar trebui să figureze, cel puțin:

(a) indicarea faptului că este vorba de informații reglementate;

(b) numele emitentului de la care provin informațiile reglementate;

(c) titlul documentului;

(d) ora și data publicării informațiilor reglementate;

(e) limba redactării documentului;

(f) tipul informațiilor reglementate.

Mecanismul de stocare ar trebui să organizeze și să clasifice informațiile reglementate cel puțin în conformitate cu criteriile enumerate la primul paragraf.

Acesta ar trebui să dispună de posibilitatea de a le solicita emitenților furnizarea informațiilor de referință necesare în momentul transmiterii informațiilor reglementate.

Mecanismul de stocare ar trebui să armonizeze aceste criterii de clasificare cu cele ale celorlalte mecanisme de stocare, în special în ceea ce privește tipul informațiilor reglementate, în conformitate cu acordul menționat în capitolul II din prezenta recomandare.

20.4. Respectivul mecanism ar trebui să dispună de capacitatea de a solicita emitenților să utilizeze formate de fișier și modele prestabilite. În orice situație, mecanismul de stocare ar trebui să accepte, cel puțin:

(a) formate de fișiere și protocoale de transmisie care nu sunt brevetate și care nu impun utilizarea unor aplicații informatice unice;

(b) formate de brevete utilizate în mod obișnuit și acceptate pe scară largă.

În cazul impunerii unor modele prestabilite, mecanismul de stocare ar trebui să garanteze că acestea sunt ușor accesibile și conforme cu cele utilizate la transmiterea acelorași informații reglementate către autoritatea competentă.

CAPITOLUL IV

ORIENTĂRI PRIVIND DEZVOLTAREA ULTERIOARĂ A REȚELEI ELECTRONICE

21. Statele membre ar trebui să solicite autorităților competente stabilirea în cadrul CERVM, până la 30 septembrie 2010, a orientărilor corespunzătoare privind dezvoltarea ulterioară a rețelei electronice.

22. În cadrul elaborării respectivelor orientări ar trebui să se analizeze, în special, capacitatea, inclusiv o analiză costuri-beneficii, de a solicita:

(a) utilizarea, în cadrul tuturor punctelor de acces la rețeaua electronică, a unor instrumente de căutare armonizate, pe baza unei serii de butoane de căutare și de date de referință comune, determinând astfel armonizarea metodelor de clasificare și de identificare a informațiilor care trebuie stocate;

(b) utilizarea unor formate comune de introducere a datelor și a unor norme comune de transmitere a informațiilor reglementate către mecanismele de stocare;

(c) utilizarea de către mecanismul de stocare a unei liste comune de tipuri de informații reglementate;

(d) interconexiunea tehnică cu rețeaua electronică creată de registrele naționale ale societăților reglementate de Directiva 68/151/CEE;

(e) ca monitorizarea serviciilor oferite de orice entitate juridică care gestionează elementele comune ale rețelei electronice să fie încredințată unui organism unic, format din reprezentanți ai autorităților competente menționate la articolul 24 din Directiva 2004/109/CE.

Instrumentele de căutare armonizate, menționate la primul paragraf litera (a), ar trebui să permită cel puțin:

(a) efectuarea de căutări prin intermediul unor tipuri de categorii comune atribuite informațiilor financiare reglementate în momentul înregistrării în cadrul mecanismului de stocare, precum: numele emitentului; data transmiterii; țara de origine a emitentului; titlul documentului; sectorul/domeniul de activitate și tipul informațiilor reglementate;

(b) căutări dinamice sau în lanț;

(c) căutări în mai multe țări concomitent printr-o singură solicitare.

De asemenea, orientările în cauză ar trebui să prevadă liste comune destinate creării unor tipuri de subcategorii în legătură cu sectorul/domeniul de activitate și cu tipul informațiilor reglementate.

CAPITOLUL V

MĂSURI ADOPTATE ȘI DESTINATARI

23. Statele membre sunt invitate să informeze Comisia, până la 31 decembrie 2008, cu privire la măsurile luate în temeiul prezentei recomandări.

24. Prezenta recomandare se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 11 octombrie 2007.

Pentru Comisie

Charlie McCREEVY

Membru al Comisiei